

Izhaja trikrat na teden v šestih izdajah, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, zjutranje izdaje opoldne, večerne izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izdajnimi prilogi ter s „Kažipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:
 Vse leto 13 K 20 h. ali gid. 6 60
 pol leta 6 „ 60 „ 3 30
 četrt leta 3 „ 40 „ 1 70
 Posamične številke stanejo 10 vin.
 Od 23. julija 1902. do preklica izhaja ob sredah in sobotah ob 11. uri popoldne.
 Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne ekstrame.
 Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah: če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po praporu. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

S O Č A

Uredništvo
 se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorice. Dopisi nam se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katero ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“

Izhaja neodvisno od „Soča“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gid. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nuški ulici. — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrid.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Kaj smo izvedeli iz delegacij?

Vedno stara pesem! Avstrijska vlada se navzlic temu, da se vidi oslabevanje države na celi črti, v kar je iskati največ vzroka v notranjih bojih, ni naučila ničesar, marveč ostaja trdovratno na svojem starem stališču, da so v monarhiji Nemci prvi narod in da je vse odvisno le od njihove volje. To čutimo povsodi, to nam danih iz parlamenta, in to nam kažejo tudi nekatere besede v delegacijah, ki has zborujejo. Delegacije vzbujajo splošno pozornost, ker se za nje spravijo v ozihi okvir politične reči ter se nam predstavljajo notranja in zunanja politika jasneje pred oči in pa ker pridejo tu zastopniki posameznih dežel in narodov v direktno dotiko z vladarjem. Vladarjeve besede pa se devajo na tehtnico in se tehtajo prav natantno.

V zborujočih delegacijah smo čuli, da so dotike z drugimi državami najboljše, da stojimo v trozvezi ter smo z Rusijo v dobrih odnošjih, kar jamči za ohranitev miru, čuli smo, da bo treba lepo število kron za kano, čuli smo pa tudi, da ostane drugače vse po starem ter da Avstrija neče celiti svojih notranjih ran. Razjedena in razcepjena je, gospodarsko propada, ker se narodi med seboj koljejo, vlada pa nima nujnejših poslov nego netiti prepir, in tako bo se dalje — tako zveni jasno iz delegacij. Res, lepe delegacije, lep božični dar nam prinašajo...

Čehi so pač dandanašnji prvi kulturni narod v monarhiji. Njihova znanost, obrt, trgovina, umetnost, sploh na celi črti daleč nadkričuje avstrijske Nemce, ali niti njim se neče dati one pravice, katera jim pritiče in katera jim je tudi po zakonu zajamčena. Kaj naj pričakujemo sele mi? Reklo se je Čehom, da po tej poti, po kateri hodijo, ne dosežejo ničesar, ter da zahtevajo vedno več. Nemcem je prinesla obstrukcija zmago nad Čehi, vlada je kapitulirala pred Nemci, in stoji dandanašnji na tem stališču, da brez dovoljenja Nemcev se ne sme dati ničesar Slovanom. In res! Nemci nočejo, da bi imeli Slovani po krajih, kjer so celo mnogostevilni, svoje šole, zato jih vlada neda. Nemci

nočejo, da bi jeden in pol milijona moravskih Čehov imelo svoje vseučilišče, zato ga vlada ne dovoli, Nemci nočejo, da bi prišli Slovenci do toli potrebnega vseučilišča, in vlada ga ne da itd. Kamorkoli pogledamo, na kulturna ali gospodarska polja, povsodi smo zastopavljeni in povsodi je na prvem mestu Nемеc. Ljudstvo na sploh pa je tlačeno k tlom, aristokratje in katoliški duhovniki so pa na površju. Tako je v naši srednjeveški Avstriji, in tako, pravijo, bo še naprej. Vlada se ne odmakne od tega stališča, da se morajo Slovani udati, da morajo pripoznati nemško premoč ter se zadovoljiti z življenjem v okvirju, kateri mu naložijo vlada in Nemci. Umevno, da so se krivičnemu postopanju postavili po robu prvi Čehi, ali sedaj, ko so posegli po istem sredstvu, katero je Nemcem dalo zmago, se jim kaže, da po začeti poti ne dosežejo ničesar, ter da zahtevajo vedno več! Ali vrli češki poslanec dr. Kramaf je povedal odkritosrečno, da Čehi ne odnehajo od svojega boja, marveč da ga bodo bojevali dalje, in iz njegovih besed je razvidno, da bo ta boj tako vstrajen in v taki obliki, da mu mora slediti končen uspeh, in to se toliko bolj, ker se vidi, da Körber in drugovi so čudni informatorji krone, taki informatorji, ki podajajo nalašč prirojena ali zvito zasuknjena situacijska poročila, kar pa se vse dela le v ta namen, da se utrjuje pozicija Nemcev nad Slovani ter da stojijo tu kol narod, ki gospoduje vsem drugim v monarhiji.

Nič drugega torej nego boj, neizprosni boj nas čaka. Industriji in veletarci v vseh narodih gledajo sicer z največjo skrbjo v bodočnost, rotijo in kličejo, naj se neha z obsipanjem s krivicami ter naj se uvedejo zopet normalne razmere, ljudstvo hira gospodarsko, strajki dalavcev so na dnevnem redu — ali vsega tega avstrijska vlada ne vidi, marveč se počuti prav zadovoljno v senci bajonetov, katerih nakupuje vedno več, in ob gromenju kanon, ter izigrava na najpremetenejši način naroden moment, ki je ovira notranjemu in zunanemu napredku monarhije, ali bi bil lahko na obe strani prav blagodatni, ako bi presla v tej preljudbi Avstriji enakopravnost iz teorije v prakso

ter bi se spoštovali in izvajali temeljni zakoni. Ali ker tega ni, bo pa boj, in mesto Jugoslovanov v tem boju je za Čehi. Želeti moramo le to, da bi Jugoslovani imeli tudi take moče, ki bodo kos svoji nalogi v velikem slovanskem boju proti nemški objestnosti, ter ki bodo znali stati vpešno na braniku za teplane pravice Slovanov.

Parola vseh Slovanov pa mora biti po glasu iz delegacij: Na boj proti nemški prepotentnosti! Na boj proti nemški vladi, na boj za enakopravnost in spravo med narodi! Naprej za slovansko pravico!

Trpljenje v Makedoniji.

(Dalje.)

Nočem preveč utrujati milih poslušalcev s pripovedavanjem dolge zgodovine svojega potovanja po Makedoniji s četami. Pohod je bil utrudljiv in nevaren. Ne gre pa za to, marveč namen moj je bil ta, da se osebno prepričam o tem, kar vse sem čital po novinah. Ko sem kakor priprost čelnik prebil kak mosec dni v tej nesrečni deželi, sem razvidel, da za njene prebivalce ostajeta, samo dva izhoda: smrt ali pa svoboda! Da ne bom praznobeseden, vam naštejem nekoliko primerov turskega nasilja. Nekega dne, ko smo se mudili v selu Basko, katero se nahaja v Makedoniji, je došlo v našo izbo nekoliko žensk s pritožbami proti Turkom.

— Ivan Kolčakov ni imel nikoli orožja — je govorila ena izmed njih. Starček se celo niti z besedami ni bil udeležen na vstaji! Ali trpeti mora ta človek samo zato, ker Turki mislijo, da ima morda — denarja! Pred dvema tednoma je turški pristav ujel enega naših vaščanov in mu velel: Povej, da ima Kolčakov puške!

— Kako bi mogel to povedati, ko ne vem!! — je govoril vaščan. Saj je Kolčakov miren starček! — Na to so Turki jeli onega vaščana mučiti in so ga prisilili v krivo izjavo. Po tem je pristav prišel k Kolčakovu in mu objavil, da se mu je povedalo, da on (Kolčakov) »apravlja zaloge orožja. „Daj mi,“ je govoril, „50 lir“ (okolu 500 gold.), „potem te pustim svobodnega!“ — Ves teden je pridržal starčka v ječi in končno mu je

še izvil denar. Ta čas so onega pristava prestavili drugam, a novi pristav je zopet zahteval 50 lir!

Druga ženska je tožila, da so Turki aretirali njenega 12-letnega sina zato, ker so ga na polju zasacili s krajcem kruha. Dolžili so ga, da je nesel ta kruh ustašem in so zahtevali odkupa, sicer da ga ne izpuste iz ječe!

Z drugimi ženskami sli prišli k nam v izbo tudi dve učiteljici iz enega iz sosednjih sel. Mene je zelo vabilo, da bi se pogovoril z njima in ju izprašal o njunem položaju in o stopinji njihje odvisnosti od turških oblasti.

— Ali se Turki kaj brigajo za pouk? — sem vprašal eno od njih, ki je bila se popolnoma mlado dekle.

— Ne — je odgovorila. — Zato pa so v taki meri predrzni in nesramni, da ne moreš vršiti svoje naloge. Vršiš se pouk. Sredi ure prihaja v razred nekoliko vojakov, ki posedojo. Prihajajo naravnost radi teja, da bi (da se tako izrazim) za nami hodili. To zasledovanje obstoji v tem, da nam migajo z očmi, da nam delajo surove in podle opazke in nam stavljajo najciničnejše ponudbe. V takih slučajih se dogaja pogostoma, da moraš razred razpustiti in bežati. Da se vstavlja pod oknom, temu smo že privajene. Opirajo okno in začenjajo isto historijo, ni jih aram in rimajo vsmiljenja do nas. Ena mojih prijateljic je bila poskusila pritožiti se enemu policijskih častnikov, ali iz tega ni bilo nič. V dopolnjenje vsega tega jej je oficir rekel skoraj ravno to, kar vojaki, in šel še dalje. — — — Žalostno je povesila glavo. Meni se je krčilo srce. In res, kaj jo je čakalo v bodočnosti to vboje revico, ki se je posvetila službi v prid svojemu zatiranemu narodu?!

Mislil sem si, da se čez nekoliko dni ponosno razvije zastava obče vstaje. Prelivajo se reke krvi, hiše in sela gorijo, tisočerni jok in stok napolnjuje zrak. Vstasi začno biti Turke, Turki začno požigati sela. Posilstvo, muke, smrt pričakuje že v naprej to deklico. In nehote sem jej stavlil vprašanje: Se-li ne boji te vstaje? — Boljši je že sam konec, nego tako življenje — mi je odgovorila.

Trije mušketirji.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje)

»O tem ne vem ničesar.«
 »Ali ne veš, zakaj sem zapustil semenišče?«
 »Ne.«
 »Torej poslušaj mojo povest; saj pravi sveto pismo: »Izpovej se drug drugemu;« in jaz se izpovem tebi, d' Artagnan.«
 »In jaz ti dajem odvezo že naprej; vidiš, da sem dober človek.«
 »Ne šali se s svetimi stvarmi, prijatelj.«
 »Torej pripoveduj, jaz poslušam.«
 »Od svojega devetnajstega leta sem bil v semenišču, ker sem imel postati abbé; s tem je povedano vse. Ko grem neki večer po svoji navadi v hišo, katero sem rad obiskoval — kaj hočeš, človek je mlad, človek je slab — vstopi naenkrat in nenapovedano častnik, ki je opazoval z ljubosumnim očesom, kako sem čital domači gospej življenje svetnikov. Oni večer sem prevel epizodo iz Judite in čital stihe dami, ki mi je povedala pri tem marsikako laskavost. Nagnena čez mojo ramo, jih je čitala za menoj. Poza, ki je bila res nekoliko nenavadna, je častnika užalila. Rekel ni ničesar, toda ko sem odšel, pride za menoj in pravi:
 »Gospod abbé, ali ljubite palico?«

»Ne morem vam povedati, gospod,« odvrnem, »kajti nihče se še ni drznil, da bi mi jo dal okusiti.«
 »Poslušajte me torej, gospod abbé: Če pridete še kdaj v hišo, v kateri sem vas našel danes, se drznem jaz.«
 »Mislim, da sem se bal, da sem bil zelo bled; čutil sem, kako so mi odpovedovale roge; iskal sem odgovor, pa ga nisem našel; molčal sem.«
 »Častnik je pričakoval odgovora, in ker je videl, da čaka zastoj, se je pričel smejati, obrnil mi hrbet in odšel nazaj v hišo.«
 »Jas sem se vrnil v semenišče.«
 »Kakor si mogel opaziti, moj ljubi d' Artagnan, sem dober plemič in imam živo krk; razžaljenje je bilo strašno; in dasi ni bilo znano nikomur, sem vendar čutil, kako me je grizlo neprestano v globočini mojega srca. Rekel sem svojim predstojnikom, da se za posvečenje še ne čutim zadostno pripravljenim, in na moje prošnjo so odložili sveto dejanje za jedno leto.«
 »Poiskal sem si najboljšega učitelja za borenje, kar jih je v Parisu, pogodil se z njim, da me boje vadil vsak dan jedno uro, in zahajal k njemu dan na dan celo leto. Ko poteče leto dni, odkar sem bil tako razžaljen, obesim sutano na klin, oblečem se kot kavalir in grem na ples, ki ga je priredila jedna mojih prijateljic in katerega se je imel, kolikor sem vedel, vdeležiti tudi moj mož. Vršil se je v rue des Francs-Bourgeois.
 »Res je bil tukaj moj častnik: približam se mu, ko je pel zaljubljeno pesem in se ljuheznivo oziral v neko damo ter ga prekinem v drugem stihu:

»Gospod,« mu pravim, ali vam še vedno ni prav, da zahajam v hišo v rue Payenue, in ali me še pretepete s palico, če se mi zljubi, da bi vam bil nepokoren?«
 »Častnik me pogleda začudeno ter pravi:
 »Kaj hočete, gospod? Ne poznam vas.«
 »Mali abbé sem, ki čita življenje svetnikov in prevaja Judito v stihih.«
 »Ah, ah, spominjam se,« odvrne častnik zbadljivo; »česa želite?«
 »Če imate čas, bi vas prosil, da napravite z menoj majhen izprehod.«
 »Jutri zjutraj, če želite, in sicer z največjim veseljem.«
 »Če vam je ljubo, ne jutri zjutraj, ampak takoj.«
 »Če zahtevate na vsak način...«
 »Da, jaz zahtevam.«
 »Torej pojdiva! Ne dajte se motiti, dame,« pravi častnik. »Prosim vas samo toliko časa, da usmrtilim tega gospoda; nato se vrnem takoj, da spojem do konca.«
 »Šla sva.«
 »Peljem ga v rue Payenue, na mesto, kjer mi je prav pred letom ob isti uri napravil imenovani poklon. Mesec je svetil krasno. Potegneva meče, in pri prvem napadu ga usmrtilim na mestu.«
 »Vraga!« vsklikne d' Artagnan.
 »Ker so dame zastoj čakale svojega pevca, nadaljuje Aramis, »in so ga našli v rue Payenue s prebodenim telesom, je bilo jasno, da sem napravil to jaz, in stvar je vzbudila hrup. Zato sem se moral za

Zvečer smo izvedeli, da so Turki srečali blizu neke krcme pet moz z moko, katero so prodajali. Na zahtevo, naj pokažejo pasporte, se je pokazalo, da sta dva seljaka pasport pozabila doma. Turki so jih aretirali, krčmarja so pa stekli, da je bil na pol mrtev in so mu odrezali trepalnice, zato, ker so kmetje prodajali moko poleg njegove hiše.

— Zakaj se ne pritožite viši turški oblasti? — sem vpraševal vsakokrat, slišal pa vedno eden in isti odgovor:

— Kaj pa misliš, gospod? Potem bi bilo še huje! Kdor se pritožuje, tega aretirajo in v najboljšem slučaju se nevsmljeno maščujejo nad njim. Mi se uradnikov bojimo bolj, nego vojske in basibozukov.

Nekoč sem bil v kuhinji. Tam okolu ognja so sedeli otroci in njih brezskrbni smeh se mi je zdel v rezkem kontrastu s strašnim položajem. Pri otrocih je stala mati. Stopil sem k njej.

— Zakaj ste ves dan doma? Saj žito stoji na polju nepožeto!

— Seveda! — je odgovorila priprosto in me pogledala začudeno.

— Zakaj pa?

— Kako pa naj je spravimo domov? Turki nam ne dovoljujejo hoditi na polje; ne sejati, ne žeti. Aretirajo ga, kdor se prikaže na plano. Pravijo, da ni treba sejati, da le ne bi vsatili v prihodnjem letu dobili kruha!

— Tako sedimo — je pridejala druga ženska z otrokom na hrbtu in je vzdignila roke k nebu. — Ne moremo ne prestati, ne sivat, ne na polju delati! Tako sedimo in pričakujemo z otroci svoje usode...!

— A ni to strašno?

— Seveda je strašno. Vendar je boljše na kratkem umreti, nego umirati vsaki dan vse življenje.

Koliko breznaadne britkosti je bilo v besedah te priproste vasčanke! In koliko strasnih stvari je pričakovalo te ljudi! Turki ne dovoljujejo delati na polju! To se pravi, kaj nas še čaka! Požgane vasi in... strašen glad v prihodnjem letu. Zaloge tega leta zgoré v tem mesecu, a potem... potem... boljše je niti ne misliti, kaj pride potem!

Povsem umevno je po vsem povedanem, kako se je prebivalstvo vedlo do vstasev. Mi, to je četniki, smo bili v očeh prebivalstva osvoboditelji in prebivalstvo nam je prihajalo na pomoč kakor in s čemer je moglo. Ko sem se pripravil v Makedonijo, sem mislil povsem iskreno, da je vstajo vzdignila le inteligenca Makedonije, a nisem mislil, da se priprosto prebivalstvo, t. j. kmetje, tako zavedno udeležujejo na ustaji. Ko sem pa tu v Banskem bival nekoliko časa sredi Makedoncev, menjal nekoliko bivališč ter se pogovarjal z maso žensk in možkih, sem moral spremeniti svoje mnenje. Vstaja ni delo inteligenca, ampak ves narod je pri tem. Pogostoma sem se vprašal: „Kaj bi naredili Turki z gospodarjem hiše, v kateri

smo se nahajali, ako bi bili izvedeli za naše tukajšnje bivanje? — Odgovor je enostaven. Poklali bi bili vse, začeni pri malih otrocih in končavi pri starcih! In vrh vsega tega bi bili oropali in potem zažgali hiše! Makedonski prebivalec ve dobro to in vendar pušča vstase v svoje hiše! Prebivalec donša vstasem hrano in obleko, da-si ga v slučaju, da ga vjamejo, čakata trpinčenje in smrt. Še več! Prebivalci oziroma kmetje zrtvujejo več nego vstasi. Vstas stavlja v nevarnost samo svojo glavo, gospodar hiše pa svojo glavo in glave svoje rodbine! Ginljivo je gledati, kako kmetje čuvajo vstase in skrbijo zanje. Nekaj sorodnega je bilo od strani žensk v vedenju do nas. Pa kako naj bi bilo drugače? Skoraj vsaka rodbina je imela v sebi četnika.

(Konec pride.)

DOPISI.

iz Kostanjevice, 13./XII. 1903. —

Kot dodatek k dopisu v „Soči“ z dne 5 t. m. št. 97. moram se pristaviti: g. nadzornik zavarovalnice „Avstrijski feniks“ bil je že naslednjega dne 20. novembra t. l. predpoldne na licu mesta, prizadano škodo posetnikoma vestno cenil in tudi koj izplačal. G. namestništveni inženir pa je prišel dne 9. t. m. ogledat škodo in uvedel daljne varstvene naredbes. Kar zadeva nemarnost zavarovanja zvonika, cerkve in farovža, je zakrivil gotovo bivši naš gospod nunc. Kajti opetovano je v cerkvi oistro grajal in svaril, naj se pri pritkovanju z zvonovi lepo lahko in ubrano ravna, ker isti, je dejal, so zavarovani proti elementarnim nezgodam, nikakor pa ne, ako se isti po neumnosti razpočijo. Kdo bi torej ne verjel vzglednemu in varčnemu oskrbniku cerkve in grozno lepemu našemu g. nuncu, kakor so ga sami g. dekan Devinski na dan našega shoda dne 5. julija t. l. v svojem nepozabljivem in slavnostnem govoru proglasili. Za našo „šagro“ niso nameravali imeti slovesne procesije, marveč le navadno sveto mašo, in sicer radi tega, ker je bil vikarjat vakanten (ali pa morda, ker se ni v farovžu kuhalo?) Občinstvo je radi tega močno godrnjalo in se nevoljno držalo, radi tega si je naš preč. g. administrator močno prizadeval, da se slovesnost navadna ne opusti in ohljubil celo vse štiri evangelje pri procesiji sam odpeti. Navadne slovesne propovedi ni bilo, marveč približno sledeči odgovor: Dragi moji! Za danes moram pridigo opustiti, ker prazen žakelj ne more po koncu stati. Tudi jaz ne morem s praznim trebuhom po svetu hoditi. Ali slučajno doli na poti sem našel prijatelje, kateri me je povabil na malo okrepčilo. Zvedel sem, da tukajšnji občinarji so godrnjali, ker sem odpovedal, da ne pridem k današnjemu shodu imet procesijo; pa povem vam, da jaz nisem prisiljen priti v Kostanjevico maševat. Jaz lahko mašujem doma v Devinu. — Izlet iz Devina v Kostanjevico to mene stane. Mar mislite, da sem jaz kriv, da ste izgubili duhovnika? Tudi ti le go-

spodje niso krivi. To vam pa rečem, da sami ste krivi, ste imeli že dobrega gospoda, prav dobrega, ste ga imeli imeli, ste ga imeli prositi. Jaz sem ga dobro poznal, da je bil čvrst in močan, oni bi bili lahko tukaj se par let. Sami ste si krivi, ker ga niste hoteli prositi. Hvaljen bodi J. Kristus! Dominus vobiscum itd.* Ja, preč. g. dekan, prav dobri so bili in tudi grozno lep naš g. nunc, to ste nam povedali. Zgrešili smo močno in vsi brez najmanjše izjeme iz srca obzalujemo naš čin. Ali da bi bili mi vedeli, kaj se bo dne 19. nov. 1903. godilo, bi ga tudi vsi brez izjeme kleče prosili, naj še dalje pri nas ostane, ker se je začelo mračiti, da bi tudi njemu obisti in t...e pretreslo in bi potem defilirat pred nami „alla Lokavec“ med tem ko bi mu mi odzdravljali in salutirali. Po kontani sv. maši je nesla postrežkinja našega g. podžupana kavo v farovž ali srečala ga je že na poti, ko je godrnjaje z urnimi petami odkuril v bližnjo kuracijo, kjer sta ga naš bivši g. nunc in znani jesenski kos krohataje v svoje naročje sprejela in pogostila; v Kostanjevici je bilo v.e pripravljeno, ali povabljenih ni bilo. Presrečna in lepa vam hvala, t. g. dekan!

Še eno, cenj. čitatelj. Pri nas imamo v dan sv. Martina stari izvoljen praznik in isti dan smo imeli dvoje sv. maši in zahvalnico. Prišel je navadno t. g. kaplan iz Devina in ob tej priliki pobiral radodarno biro v ajdi. Ljudstvo, posebno mlade gospodinje in neveste, videč mladega čvrstega duhovnika in bodočega delavca v vinogradu Gospodovem, so ga obilno obdarovale. L. 1902. je bila letina slaba za ajdo in g. kaplana tudi ni bilo videti. Letos je bil pridelek ajde tudi pičel, ali g. kaplan je odpisal našemu g. administratorju približno tako le: Preč. g. Kakor vam morda znano, sem opustil biro po dekaniji, s tem pa odpadajo tudi dolžnosti ali bolje navada hoditi maševat ob raznih prilikah. Vam kot adm. sporočim, da o priliki tam. shoda, sv. Martina, ne pridem tje ne maševat, ne pobirat ajde, sicer naj jo poberejo prej že neveste, če je sploh imajo kaj Kostajnci. S srčnim pozdravom J. J. kaplan. Č. g. kaplan! Saj se dobro poznamo! Kaj smo otroci? Ka-li?

Obrambno društvo v Ljubljani „Allarm“! Ni res, da... res je pa, da... ni res, da... res je pa, da... Mi pa vsi brez izjeme vse to do pičice, ako treba, s prisego potrdimo. —

Veselo praznike! Srečno novo leto!
Vipavsko, 14. dec. 1903. — Pred 14 dnevi je imelo katoliško politično društvo za ajdovski okraj sejo na C-sti. Pa ne mislite si, ljudje božji, da so odborniki in tajnik Kosec molili rožni venec, o ne, ampak papcali in pili so ter se dobro imeli.

Iz tega se je sklepalo, da nekaj namerujejo in res, sklicali so za nedeljo 13. t. m. javni shod k Rebku, o katerem, upam, da vam bode poročala bolj spretna roka.

No, toliko pa že lahko rečem, da je prosluli Kosec na tem shodu odigral zadnjo

karto, in ako hoče sebi dobro, naj ostane doma med Marijinimi hčerami, in ako si hoče hladiti svojo vročo kri, naj ubere pot na kršni Čaven, tam mu jo sneženi vrh gotovo ohladi.

Dalje bodi povedano tudi poslancema Berbuču in Grči, da farbanje s katoliškimi podlagami se je korenito obrabilo. Mi Vipavci smo kristijani, brez izjeme, torej s čim ste vi na boljsem? Hočete-li, da vam zopet in zopet nastevamo podrobno, kako malo se vjema življenje stebrov Vaše stranke s katoličanstvom? Med vami se nahaja največ onih, ki jim je sv. maša deveta briga, spoved brezpotrebna itdi, no, pa saj se poznamo. Za nadvladje vam je, vse da bi se vam klanjalo, z vami volilo, potem se brez skrbi dela, kar hoče. — Kdor pa tega noče, naj moli, kolikor hoče, tega bode hudič hrustal.

Vsem poslancem pa tudi voditeljem strank bodi povedano, da ljudstvo spregleduje, in se ne bode dalo vedno za nos voditi, kajti volilci niso samo za to tu, kakor mislijo nekateri, da volijo poslance, ampak želijo, da poslanci tudi kaj storijo za nje. Časi, ko je odmeval vedno le „živio!“ po shodih, so minuli.

Dalje se nam tudi smešno zdi, da bi nas enkrat razdvojevali in spet družili in kar čez noč delali premembe. Mislim, da se razumemo. Ne vspavati ljudstva, ampak buditi, to je poklic vseh onih, kateri se štejejo našim voditeljem, in ko bodejo vsi stanovi deležni svojih pravic, takrat sprava pride sama ob sebi.

Dokler bodo pa le nekatere mošnje vera, trebuh pa Bog, in dokler se bodo naši nunci steli k izvoljenemu ljudstvu, vsi drugi pa njih suznji, ne bode tudi edinosti, pa naj makari A. Klobasa skoči iz kože in naj se župnik Kosec vrh Čavna na glavo postavi.

Dostavek uredništva. Zdi se nam vredno omeniti, da je dopis, kakor je, potekel iz priproste roke mladega moža, le slovnične pogreske smo popravili.

Domače in razne novice.

Pred prazniki izide le še ena številka „Soče“, ker prihodnji leden bomo imeli tri praznične dneve zapored (petek, sobota in nedelja.) — Zato pa bo imela „Soča“ v sredo še posebno božično prilogo.

Gg. naročnike, ki so na dolgu, pa prosimo, da bi podarili „Soči“ božično drevesce v obliki — pestrih nakaznic. Moralo bi jih biti za prav pošteno drevo!

Jour fix. — V soboto je bil prvi poskus za jour fix v prvi dvorani hotela Süd-bahn. Došlo je 26 oseb obojega spola. — Vreme je bilo nesramno grdo, kakor že več tednov, zato majhna udeležba. — Drevi po 8. uri bo zopet jour fix v istih prostorih. Gospodje in dame iz meščanskih krogov dobro došli.

(Dalje v prilogi.)

nekač časa odreči sutani. Athos, ki sem ga spoznal ob tem času, in Porthos, ki me je naučil tekom mojega šolanja nekaj drznih naskokov, sta me pripravila do tega, da sem prosil za mušketerisko uniformo. Kralj je jako ljubil mojega očeta, ki je padel pri obleganju Arrasa, in dobil sem to uniformo. Vidiš torej, da je zdaj napočil za me čas, da se vrnem v naročje cerkve.

»In zakaj prav danes, zakaj ne včeraj ali jutri? Kaj se ti je pripetilo danes, da te obhajajo tako slabe misli?«

»Ta rana se mi zdi kakor svarilo neba, moj ljubi d'Artagnan.«

»Ta rana? Bah! Saj je že skoro ozdravljena, in prepričan sem, da danes ni rana ono, kar te boli najbolj.«

»In kaj naj bi bilo to?« vpraša Aramis, ki ga oblijo rudečica.

»Ti imaš v srcu rano, Aramis, ki te boli mnogo bolj in ti odteguje mnogo več krvi, rano, ki ti jo je zadala ženska.«

Aramisove oči se posvetijo proti njegovi volji.

»Ah,« pravi, skrivaje svoje razburjenje pod umetno ravnodušnostjo, »ne govori o stvareh te vrste: da bi jaz mislil na kaj takega! Da bi imel jaz ljubezenske bolečine! Vanitas vanitatum! Kako si moreš samo domišljati, da bi mi prišlo na um kaj takega! In za kakšno žensko? Morebiti za kako šiviljo ali sobarico, ki sem ji dvoril v kaki garniziji? Pfu!«

»Oprosti, ljubi Aramis, toda mislim, da si nameril svoje oči višje.«

»Višje? In kako naj bi prišel do tega, da bi bil tako častihlepen? Jaz, ubožen, neznanen mušketer brez sredstev, ki sovraži odvisnost in je na svetu čisto na napačnem mestu?«

»Aramis, Aramis!« vsklikne d'Artagnan in pogleda svojega prijatelja z izrazom dvoma.

»Prah sem in v prah se vrnem. Življenje je polno ponižanja in bolečin,« nadaljuje, postajaje vedno otožnejši; »vse niti, ki je vežejo s srečo, se potrgajo v človeški roki druga za drugo, zlasti niti, ki so zlate. Ah, moj ljubi d'Artagnan,« nadaljuje Aramis z naglasom grenkosti, »verjemi mi in pa skrivaj svoje rane, če so ti jih zasekali. Molčečnost je poslednja radost nesrečnih; čuvaj se, da bi izdal komu sledove svojih bolečin, in naj bode to kdorkoli; radovedneži nam izvabijo solze, kakor izsesajo muhe ranjenemu jelenu kri.«

»Žalibog, moj ljubi Aramis!« reče d'Artagnan in globoko vzdihne. To, kar pripoveduješ, velja tudi za me.«

»Kako?«

»Da, ženo, ki sem jo ljubil, ki sem jo oboževal, so mi odvedli s silo. Neznano mi je, kje je, kam so jo odpeljali; morda je vjeta, morda je mrtva.«

»Ali ti se vsaj tolažiš s tem, da si lahko rečeš, da te ni zapustila prostovoljno, da ji je, če ne dobiš od nje nikakega poročila, vsaka zveza s teboj prepovedana, dočim...«

»Dočim?«

»Nič,« odvrne Aramis, »nič.«

»Torej se odrekaš svetu za vedno? Torej je to tvoj trden, neomahljiv sklep?«

»Za vedno. Danes si še moj prijatelj, jutri bodeš za me samo še senca ali boljše rečeno, jutri te za me sploh nič več ne bode. Svet je samo gomila in drugega nič.«

»Vraga, kar mi praviš, je zelo žalostno.«

»Kaj hočeš, moj poklic me vleče na moje mesto.«

D'Artagnan se nasmehne in ne odgovori ničesar. Aramis nadaljuje:

»In vendar bi bil želel, dokler še pripadam svetu, govoriti s teboj o tebi samem in o najinih prijateljih.«

»I jaz,« pravi d'Artagnan, »bi bil želel govoriti s teboj o tebi samem; toda žalibog vidim, da si že popolnoma ločen od vsega: ljubezen ti ni nič, prijatelji so ti senca, svet gomila.«

»Ah, o tem se prepričaš še s svojimi lastnimi očmi,« odvrne Aramis z vzdihom.

»Ne govori va več o tem,« pravi d'Artagnan, »in sežgiva to pismo, ki ti ima skoro gotovo javiti nezvestobo tvoje šivilje ali sobarice.«

»Kakšno pismo?« vsklikne Aramis živahno.

»Izročilo se mi je pismo, ki je prišlo tekom tvoje odsotnosti na tvoj naslov.«

»Toda od koga je to pismo?«

»Ah, od kake žalostne sobarice, od kake obupane šivilje; morda od sobarice gospe de Chevreuse, ki se je morala vrniti s svojo gospo v Tours, in da bi si nadela ugled, je vzela dišeč papir in zapečatila svoje pismo z vojvodsko krono.«

»Kaj praviš?«

Ah, moral sem je izgubiti,« pravi mladi mož zvito, delaje se, kakor da je išče. »K sreči je svet samo gomila, možje, in torej tudi žene so senca, in ljubezen je ničevno čustvo.«

»Ah, d'Artagnan, d'Artagnan,« vsklikne Aramis, »ti me umoriš!«

»Tu je končno!« reče d'Artagnan in potegne pismo iz žepa.

Aramis skoči k njemu, zgrabi pismo in je hitro prečita ali boljše rečeno požre; njegovo obličje zažari.

»Zdi se mi, da piše sobarica v lepem slogu,« pravi sel malomarno.

Osebnost. V goriskem okraju dobro poznani strahovci: in okrajni orožniški zapovednik, gosp. Franc Čebokli, je imenovan c. kr. kancelistom na namestništvu v Trstu.

Ženski in moški zbor „Pevskega in glasbenega društva“ priredi dne 31. t. m. Silvestrov večer v prostorih pri „Jelenu“ z raznovrstnim vspehom, ki se objavi svojecasno.

Pevsko in glasbeno društvo pa Trgovski dom v Gorici. — Nacelstvo trgovske zadruge je z dopisom 11. t. m. naznanilo odboru Pevskega in glasbenega društva, da je stavbeni odsek v natrtu Trgovskega doma imel pred očmi tudi potrebe Pevskega in glasbenega društva, ter je sedaj odbor tega društva povabil, da se oglasi za nove prostore. Odbor P. in gl. društva je v seji istega dne to naznanilo z radostjo vzel na znanje ter soglasno sklenil, stopiti s Trgovsko zadruho v dogovor, da se določijo Pevskemu in gl. društvu prostori a) na stalno razpolago v najem oddani za vaje pevskega zbora in za glasbeno šolo, in pa b) za društvene koncerte in veselice od slučaja do slučaja. Odbor je z ozirom na to, da je nacelstvo Trgovske zadruge poslalo enako naznanilo in vabilo drugim slovenskim društvom v Gorici, izrazil svoje prepričanje, da bodo v novem domu slovenska društva vsaka v svojem delokrogu, toda splošno in v prijaznih medsebojnih odnosih uspešneje nego doslej mogla stremiti po skupnem smotru: pospeševati kulturni in socialni razvoj slovenske narodnosti v Gorici.

Učiteljstvo na znanje! — Dne 18. t. m. je določila upravna sodnija na moj priziv, da tičejo goriskemu učiteljstvu petletnine z dnem službenega nastopa. Zogovarjal g. dr. Tuma. Hvala mu! Več, ko dobim vse akte od upravne sodnije.

Pojasnila dajem vsakemu tovarišu oziroma tovarišici, ki je član naših stanovskih organizacij, ker le izborni organizaciji se moramo zahvaliti za to velevažno pridobitev. Oklenite se vsi naših učiteljskih društev!

Alojzij Urbančič, nadučitelj v Mirnu. Umrl je včeraj dopoludne v Gorici g. Jurij Roth, vpokojeni okr. žandarm strahovčar, star 58 let.

Farbar vseh farbarjev pred cesarjem. — Dr. Zlindra sili, kjer le more, v popolno ospredje, tako da se morejo potem pobahati, češ, tam pa tam je bil, to in ono je storil, s tem in onim je govoril. Zlasti sili v delegacije. Ako bi tista „Slovenska zveza“ ali kako se že imenuje Šustersičev klub, imela kaj več spoštovanja do same sebe, bi ne pustila pred cesarja ozlindranega rogovileža. Ali on sili v delegacije, in v lepem klubu je Šustersičeva volja se vedno suprema lex. Tudi v tekočem zasedanju strahovi po delegacijah ta političen kadaver. Med klerikalnimi dolgoušniki pa govorijo: Glejte, s samim presvitlem cesarjem je govoril naš dr. Šustersič, in farbujoči kaplani pristavljajo: Glejte, to je mož, sam cesar je govoril z njim.

Amen. Res, govoril je s cesarjem ter ga hotel nafarbati, da vseh zmešnjav in zdvijanih razmer, katere vladajo po Kranjskem, ni kriv on, ki hujska brezvestno ter uganja kmeta uničujočo obstrukcijo, ampak kriva je le vlada. Ako je bila vlada kdaj krivično napadena, je bila v tem slučaju. Da se ne uda enemu zdvijancu à la Šustersič, to je pač umevno! Šustersič je kriv zdvijanih razmer in s svojo nerado obstrukcijo prizadeva deželi in kmetu škodo, kakoršne že dolgo ni čutil. Tega seveda on ne priznava, ampak farba in izvrača krivdo na druge, in šel je celo tako daleč, da je rekel pred cesarjem, da vrši patriotično delo, in sicer pod geslom: Vse za vero, dom, cesarja! O ti grdi hinavec, o ti zlindra vseh zlindrov! Ker se bojuje za to, da bi dobili farovži še večjo moč nad ljudstvom s splošno volilno pravico ter bi bil on neomejen gospodar v dež. zboru in odboru, se vrši ta boj pod geslom: Vse za vero, dom, cesarja! Da, ali ta vera, ta dom in ta cesar se imenuje dr. Janez Šustersič! Sedaj farbajo ljudstvo, kako da je dr. Šustersič možko nastopil pred cesarjem ter da mu morajo biti vsi hvaležni, v resnici pa je bil njegov nastop jako klavern, in resnica je, da je cesar ostro obsodil znorelo Šustersičevo obstrukcijo. Tega pa nočejo povedati, to bodo tajili, in da odvrtajo svoje tepce od te misli, lažejo o moškem nastopu Šustersiča pred cesarjem. Šustersič pa možki nastop — risum teneatis, amici!

Kamenjski župnik Kosec hoče biti strahovalec. — Ta slaboglasni posvečenec, čegar znane afere s čavensko krasotico so se z nova pozivile, odkar zopet divja po shodih, se pere v kalni strugi hudournika „Prismojenca“; ali ker se v umazani vodi še nikdo ni opral, je tudi Kosecovo pranje brez vspeha. Zelena jeza preletava Kosca, ker mu je šel shod pri Rebku po vodi in ker so mu razumni možje povedali, da ga nočejo poslušati; zato pa sedaj bruha okoli sebe ter piha kakor razkačen gad. Z veseljem smo čitali njegov dopis v „Prismojencu“, in prav veseli smo bili Kosečeve jezice, ker ta je za nas prav dobro znamenje. Kadar se je kje kak politikujoči posvečenec jezi, je to znamenje, da se mu ljudstvo „punta“, nò, na Vipavskem so se proti Koscu res pošteno spuntali, tako spuntali, da se že spleča malce pojeziti se. Koscu je odklenalo, ljudstvo tam okoli Rebka in Kamenj ne mara zanj, ker ga pozna za brezvestnega zdražbarja in hujskača in pa ker so mu še v živem spominu Kosečevi izleti na Čaven!

Ljudje, ki se radi jezijo, gledajo, da svojo jezo tudi stresejo. Včasih doleti tudi kakega nedolžnega kaj. Kosec stresa svojo jezo nad vsemi, katere pozna, da niso njegovi podrepaniki, stresa jo pa tudi nad vsem nedolžnim gospodom. Z nesramnostjo, s kakoršno razpolaga le politikujoči duhovnik, se je obregnil Kosec ob vsega spoštovanja vrednega potovalnega učitelja g. Štrekliča, ki je bil na prejšnjem shodu pri Rebku

skupno z dr. Tumo in Jakoncčem. Kosec pravi, da ako bi se ponavljalo, da bi hodil g. Štreklič na take shode, ter se dal rabiti za strankarske namene dr. T., bi morali proti njemu vse drugače nastopiti. To je pač skrajna perfidnost! G. Štreklič je mož, ki se ne vtika v politiko, ki živi le svojemu poklicu ter je res unet in dober učitelj kmetijstva. Govoril je seveda le v svoji stroki — ali sedaj mu daje brce jeden Kosec! Nesramno! Nikdo ni več varen pred banditi v črnih suknhah, vsakega napadejo, kdor ni z njimi brezpogojno, in celo tako mirnemu in le za svoj poklic živečemu človeku, kakor je g. ŠL., ne dajo miru. Vipavci, tu vidite zopet zdražbarja Kosca! Da ga ni sram, tega čavenskega čuka! — Za praznike in novo leto zasluzi posten „ofer“!!

Marko Vales, slavnij kurač v Branici, je priobčil dolgo klobaso v „Prismojencu“, v kateri razlaga razne reči, katere javnosti prav nič ne brigajo in pa tudi ne stojijo v nikaki zvezi z dopisom v „Soči“, ki se je tikal njega. V svoji gostobesednosti pa brzčas nehoté priznava, da je vendarle udrihal po liberalcih in po „Soči“. On je bil torej tisti, ki je prav po nepotrebi dregnil v ljudi, ki so sicer mirni, ki se pa znajo odzvati, kadar so brez povoda izzvani. Sedaj ko je dobil, kar je iskal, pa stopa na dan v „Prismojencu“ s farizejskim licem ter se dela lepega in nedolžnega. Zdravniki mu svetujejo, naj miruje, ali on se ne more držati, da ne bi tupatam piknil ter ljudi dražil, ko ni potreba. Prepričan naj bo — in to mu povemo opeotvano — da ako bo lepo miren in tih ter ne bo predrzen in izzivalen, pa ga bodo vsi pustili v miru. Če pa ne bo tak, potem pa naj nikar ne misli, da homo masili mi usta dopisnikom iz njegove duhovnije, ko opravičeno reagirajo na njegovo izzivanje. — Kakor se vidi, se ljudstvo tupatam zaveda ter ne polči več na vse ono, kar pošlje čezenj kak politikujoči duhovnik — odtod umevna jeza Valesova in vsakega politikujočega duhovnika v takem slučaju, ker stojijo na tem stališču, da mora ljudstvo le poslušati pa molčati in požreti vse, kar mu natvezi kak politikujoči duhovnik in radi česar strese nad njim svojo sveto jezo. Ali taki zlati časi minevajo — zato pa se Vales tako čudi, da se mu drznejo njegovi lastni duhovljani postavljati po robu v javnosti. Nič drugega pač ne ostane, kakor lepo miren biti, kakor smc mu svetovalec že opetovano in kakor mu zopet in zopet svetujemo. Potem ga ne bodo šeskali po časopisih. Drugače pa dobi vselej plačilo!

Pop Vales govori tudi o breznadžnosti in o umazanih predalih... Ali hoče morda, da mu njegova usta, katerim posvečenje malo hasne, zamašimo s kakim novim ljubavnim pismom, kakor smo storili svoj čas? Ali hoče, da se na ta način zopet pokaže v javnosti njegova lepa duša in njegov lep značaj? Ako bo še izzival, dobi prav gotovo, kar

išče, pa če bo potem se tak javl in mavk po branškem farovžu in po „Prismojencu“!
Iz Branice smo dobili za Valesove pajdase in za njega ta-le dopisje: „Velika vojska se zbira, ki obstoji iz celih 5 klerikalnih glav, katere išče liberalnega znaja, in ki je celo razpisala veliko nagrado tistemu, ki ga jim izda. Nekdo, ki ima nekaj kolesc preveč v glavi, se je celo izrazil proti neki osebi, da ima vso stvar preiskovalni sodnik v rokah. Sicer bi pa rad vedel, kdo je tisti preiskovalni sodnik, da me ne zaloti pri belem dnevu! Saj menda mi tista sorta, ki pravijo, da mu žena se hlače vzame, ali kak temu sličen mož? Vam, g. Marko, pa zdaj nič drugega ne rečem, da dokler bodo taki možje Vas prali, tudi če prav izsilijo podpise od posestnikov za Vaš „flajšter“, boste vseeno vedno bolj umazan. Najbolje je, da utaknete v žep, kar ste dobili. — Tisti.“

Vinopivci, pozor! — Živimo v dobi, ko se bije usoda za takozvano vinsko klavzulo, ki je naredila toliko škode našemu vinogradniku. — Toda še hujska „klavzula“ in šloksera za postenega vinogradnika so — tovarne vina. Pozor, vinopivci in tudi — krčmarji.

Poznamo tako tovarno vina v Trstu, ki je začela preplavljati celo gorisko deželo s svojimi nesramnimi pančarjami. Prodaja največ do 12 gld. hekto. Poznamo celo vrsto krčmarjev, ki kupujejo to čorbo; srečen slučaj nas je spravil na ta sled. Vrh vsega tega je to še vseskozi lahonsko podjetje. — Za danes še ne omenjamo niti krajev, kjer so sleparji našli ugodnih tal. Ako se bo pa to dalje godilo v nesrečo pivcev in pogubo vinogradnikov, tedaj pridemo z imeni na dan. To bodi prvo svarilo, dasi vemo, da nam bo v škodo. — Kam pojdejo pa naši vinogradniki s svojim blagom? Proč s pančarjami iz zloglasne tržanke fabrike!

Katoliški duhovnik aretiran radi goljufije. — Dobrega pol leta je že, odkar prebiva v Gorici don Angelo Balchieri, župnik v kraju Leoncavallo v provinciji Vicenza v Italiji. Stanoval je v ulici Sv. Antona št. 10., mašo pa je bral navadno v Veliki cerkvi. Igral je jako rad na kroglje in obiskaval vedno neko gostilno na Korsu. Do tu ni nič hudega, ali kar je hudega, je bilo skrito dolgo časa, sedaj pa je očito. Italijanske oblasti so iskale tega duhovnika, in ko so končno izvedele, kje da prebiva, so se obrnile v Gorico do policije, da naj aretira in izroči Italiji tega moža, ker je goljufaval kmete z menjicami in na druge načine, in sicer je goljufal za kakih 15000 lir. Ko je čutil, da so mu za petami, je izginil nenadoma iz Leoncavalla, bežal po Svici in po Tirolskem, končno pa se nastanil v Gorici, kjer je menda mislil, da je popolnoma na varnem. Ali sedaj ga izročijo laski oblasti. Ko je bil zašlisan, je rekel, da je popolnoma nedolžen, da ni storil nič, kar se mu očita. Seveda, vsi so nedolžni, to je že star izgovor duhovnikov-hudodelcev. Tudi pater Drozd je nedolžen!

»Hvala, d'Artagnan!« vsklikne Aramis, skoro pijan veselja. »Prisiljena je bila, vrniti se v Tours; ni mi nezvesta, še vedno me ljubi. Pridi, prijatelj, prididi, da te objamem; ta sreča me hoče zadušiti.«
In prijatelja pričneta plesati okoli častitljivega svetega Krizostoma, neusmiljeno stopaje z nogami po listih teze, ki so padli na tla.
V tem trenutku vstopi Bazin s špinačo in jajci.
»Glej, da se spraviš od tod, nesrečnež!« zakliče Aramis in mu vrže svečeniško čepico v obraz. »Pojdi tja, od kjer si prišel, ter odnesi to ostudno zelenjad in strašno močnato jed! Zahtevaj zajca, kapuna, koštruna s česnom in štiri steklenice starega burgundca.«
Bazin, ki pri pogledu na svojega gospoda ni mogel razumeti te izpremembe, melanholično spusti jajca, da padejo v špinačo, in špinačo, da pade na tla.
»Zdaj bi bilo na mestu, da žrtvuješ svoje življenje Kralju Kraljev, če njemu na ljubo še vedno vstrašaj pri tem: Non inutile desiderium in oblatione.«
»Pojdi k vragu s svojo latinščino! Moj ljubi d'Artagnan, zdaj pijva, vruga, zdaj pijva hrabro, pijva mnogo, in povej mi kaj o tem, kar se godi na zemlji.«

XXVII.

Athosova žena.

»Zdaj je treba samo še zvedeti, kaj se je zgodilo z Athosom,« pravi d'Artagnan veselemu Aramis, ko mu je povedal vse, kar se je zgodilo izza njihovega odhoda v glavnem mestu in je pri izbornem obedu pozabil jeden svojo tezo, drugi pa svojo utrujenost.
»Ali meniš, da se mu je pripetila kaka nesreča?« vpraša Aramis, »Athos je tako hladnokrven in tako hraber in zna tako izborno rabiti svoj meč!«

»Da, brezdvomno, in nihče ne pozna Athosovega poguma in urnosti bolj nego jaz; toda jaz bi se branil s svojim mečem raje proti sulicam kakor proti paicam. Bojim se, da je družinčad pretepla Athosa: hlapci so ljudje, ki udarjajo močno in ne prenehajo tako hitro. Zato bi rad odrinil kar najprej.«
»Poskusim te spremiti,« odvrne Aramis, dasi se čutim komaj zmožnim, zasesti konja. Včeraj sem poskusil bič, ki ga vidiš na steni, in vsled bolečin nisem mogel nadaljevati tega svetega dejanja.«
»Tudi ni bilo še nikdar slišati, da bi poskušal kdo rano, ki jo ima od krogelje, ozdraviti z bičem. Ali ti si bil bolan, in holozen zatemni razum; zaradi tega ti to oproščam.«
»In kdaj odpotuješ?«
»Jutri zjutraj; odpočij si čez noč, kolikor moreš, in če ti bo jutri mogoče, odpotujeva skupaj.«
»Jutri torej na svidenje,« pravi Aramis, »kajti dasi si železne narave, moraš vendar potrebovati miru.«
Ko stopi d'Artagnan prihodnje jutro v Aramisovo sobo, ga najde pri oknu.
»Kaj gledaš?« vpraša d'Artagnan.
»Pri moji duši, tri krasne konje občudujem; ki jih držijo hlapci za brzde; knežja zabava mora biti, če jezdi človek na taki živali.«
»No, moj ljubi Aramis, torej privošči si to zabavo, kajti jeden teh konj je tvoj.«
»Res? In kateri?«
»Katerega si izbereš; jaz smatram vse jednako vrednim.«
»In bogata odeja, s katero je odet, ali je ta tudi moja?«
»Gotovo?«
»Ti me hočeš zasmehovati, d'Artagnan.«

»Odkar govoriš zopet francosko, se več ne smejem.«
»Moje so vse te dragocene stvari in to sedlo, okovano s srebrom?«
»Tako gotovo, kakor je moj oni, ki z nogo razbija, in Athosov oni nemirni konj.«
»Vraga, to so tri krasne živali.«
»Veseli me, da ti ugajajo.«
»Torej ti jih je daroval kralj?«
»Gotovo ne kardinal; toda ne skrbi, od kod so, in misli raje na to, da je jeden izmed njih tvoja lastnina.«
»Vzamem si onega, ki ga drži rdečelasi sluga.«
»Prav.«
»Bog živi še vedno!« vsklikne Aramis. »To mi je pregnalo poslednje bolečine; takega konja bi mogel zanesti, če bi imel trideset krogelj v telesu. Ah, pri moji duši, kakšna krasna stremena! Holá, Bazin, takoj prididi semkaj.«
Bazin se prikaže na pragu, žalosten in onemogel.
»Očisti moj meč, spravi v red moj klobuk, očedi mi plašč in nabaši pištolo!« pravi Aramis.
»Poslednje povelje je nepotrebno,« ga prekinje d'Artagnan; »v sedlu najdeš že nabasane pištole.«
Bazin vzdihne.
»No, no, mojster Bazin, pomiri se,« pravi Aramis; »v vsakem stanu si je mogoče zaslužiti nebeško kraljestvo.«
»Bili ste že tako dober bogoslovec!« pravi Bazin skoro v joku. »Škof bi bili in morda še kardinal.«

(Dalje pride.)

Vstopil se je hotel mladi organist iz Bilj, 20 letni R. S. Vipava je pregloboka in malce oddaljena, zato se je zadovoljil z neko bližnjo grapo, polno vode in precej globoko. Ali vtopil se ni, ker ga je potegnil neki mož iz grape zdravega in čilega, seveda posteno mokrega in umazanega. Nekak kreg doma ga je spravil baje v grapo. Ljudje govorijo, da se je hotel vtopiti organist iz Bilj ter mislijo pri tem na starega organista S. Ali ta se ni hotel vtopiti, marveč mladi organist R. S. Kako, da kurat Rojec tako malo gleda na svoje ljudi!

Bralno društvo v Gojačah bode imelo svoj redni občni zbor v nedeljo dne 20. decembra 1903. ob 3. popoldne v društveni sobi z običajnim dnevnim redom.

Pešar. — V Pierisu v Furlaniji je gorelo večeraj zjutraj v orožniški kasarni, v poslopju conte Varma. Na poslopju je škoda okoli 2500 K, na premičninah pa okoli 1400 K. Prihiteli so na pomoč ognjegasi iz Tržiča.

Odprti lekarni. Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni: Girioncoli-Pontoni.

Okna in vrata sedanjega hotela „pri zlatem jelenu“, mnoga prav dobro ohranjena, kameniti in lesni deli s šipami vred, so na prodaj, ker se hotel docela prezidava. Proda se tudi železni držaj in kamenite stopnice. Marsikomu bi prišlo prav in po ceni. — Kdor česa potrebuje, naj se oglasi v hotelu pri hišniku g. J. Mahnicu.

Mladenci dobi službe za točaja v boljši restavraciji. Najbolje, ako je vojaščne prost. Biti mora čedne zunanosti, lepega vedenja, iz boljše rodbine. Znan mora vsaj za silo nemški ali laski. Točarstvu se priučiti kmalu. Plača po dogovoru poleg hrane in stanovanja. — Oglasiti se je v „Goriški tiskarni“.

Istnica. — G. P. v R. Poslanega pač ne moremo priobčiti, ker je za celega pol leta preštara! G. dop. v B. Hvala lepa na pismu! Priobčiti ga sicer v sedanjih razmerah ne moremo, ali rečemo pa tu, da nas veseli, da presoiate nastali položaj tako pravilno, zlasti ker razmere se niso znane tako na široko. Klerikalci so razpenjali že svoje velike mrežnje, da bi polovili, kar se da, ali ujeli niso nič, kar se je pa zgodilo, se je zgodilo, ker se je moralo tako zgoditi. Prevladala je zdrava sodba in doslednost. Več pismeno!

Napačno prebivaljanje je vzrok mnogih bolezni. — Stalno uravnavo prebavila uredi uporabo izvrstnega zdravnika Rosa balzama za žetodec iz lekarne B. Fragner, c. kr. dvorni založnik v Pragi. Isti se dobiva tudi v tukajšnjih lekarnah. Glej inserat! 1

Razgled po svetu.

Škof Strossmayer nevarno bolan. — Včerajšnje brzozjavke so javile, da je škofa Strossmayerja zadela kap. Stanje da je jako resno.

Delegacije. — Delegacije so se sesle 15. t. m. Zasedanje v avstrijski delegaciji je otvoril Jaworski kot starosta. Predsednikom je bil izvoljen baron Gautsch, naniesnikom Jaworski. Vlada je predložila delegaciji proračun za prih. leto in proračunski provizorij za meseca januar in februar. Predsednik je v nagovoru na cesarja zagotavljal trdno zvestobo, iskreno ljubezen in spoštovanje ter zagotovil, da delegacija vestno izvrši svojo nalogo. Prestolni govor se spominja smrti papeža, govori o zadovoljujočem vnanjem položaju, tesnem sporazumljenju z rusko državo, omenja preobrat v Srbiji, o kulturnem razvijanju okupiranih dežel itd.

Ekspoze grofa Goluchowskega, ministra za zunanje posle, povdarja najprej obnovitev trozveze, ki tvori trden temelj naši politiki. Irredentističnim demonstracijam v Italiji ne pripisuje nobene važnosti, ker jim je le namen, delati težave svoji vladi. Prijateljsko razmerje med Avstrijo in Rusijo je trajno dobro. Ker Turčija ni opustila svojega pogubnega upornega sistema, sta se zjedini Avstrija in Rusija na skupno akcijo v balkanskem vprašanju. Uvedla se je nova smer v balkanski politiki, in pričakovati je zaježeni cilj. Obsojal je postopanje Makedoncev, ki zametujejo ta načrt; ako se Bolgarija ne pokori volji vele-vlastij ter podpira vsake, se jo prepusti lastni usodi. Avstrija in Rusija nastopata kot prijateljici Turčije. V Srbiji se je zgodila tragedija, pričakuje pa se od novega kralja ureditve razmar. Glede splošnega političnega stanja se pokazuje čimdalje bolj stremljenje po zvišanju garancij za splošni svetovni mir.

To kažejo tudi mnogobrojni medsebojni obiski vladarjev. Spominjal se je smrti papeža Leva XIII. ter volitve novega papeža, in pri tom povdarjal, da Avstrija ni vložila „veta“ kakor reprezentantinja kake politične konstelacije... Ekspoze je bil sprejet z odobravanjem.

Cesar v pogovoru z delegati. — Po vsprejemu je govoril cesar z delegati. Najvažnejši pogovor je bil oni s češkim delegatom Kramarjem. Cesar: Po poti, kateri ste nastopili, ne dosežete nič. Kramar: Čakali smo 4 leta mirno, da se zadosti našim zakonitim zahtevam ter riskirali pri tem, da izgubimo popularnost. Ker smo pa videli, da je naše popuščanje prazno, si moram dovoliti javiti Njeg. Vel. odkrito in lojalno, da bomo nadaljevali boj za naše pravice in umerjene zahteve, dokler bomo smatrali to za potrebno v interesu našega naroda, države in Vaš. Vel. Cesar: Ampak vi hočete imeti vedno več! Kramar: Vaše Velič. samo je obljubilo češki jezik za notranji uradni jezik po preklicu jezikovnih naredeb. Razven tega ima jeden in pol milijona Čehov v Moraviji pravico do vseučilišča bolj nego 1/2 milijona Nemcev v Štirski; več ne zahtevamo. Cesar: Po vaših listih tožijo, da so stiskani. Ta pritožba ni utemeljena. Kramar: Mi nismo odgovorni za to, kar pišejo listi. Gotovo nismo tako stiskani, kakor Poljaki v Poznanju, rečem pa odkrito, da jaz, pripadajoč narodu 6 milijonov, ki je dosegel veliko stopinjo civilizacije ter storil toliko za monarhijo, se čutim stiskanega, ko v uradih ne uživam istih pravic kakor drugi narodi, in ko se dela iz vseučiliškega vprašanja politično koncesijo. Cesar: To je gotovo, da konstitucionalnim potom bi zadobili mnogo lažje izpolnjenje svojih zahtev. Kramar: Tudi jaz sem imel to upanje, ako bi se ne bil postavil proti našim zahtevam veto nemške obstrukcije. Zato pa bomo nadaljevali boj, dokler bo stal parlament pod „vetom“ preteče nemške obstrukcije. Po leti bi bilo zadostalo malo ugodljivosti od strani vlade, pa bi bili sodelovali na reformi zborniškega opravilnika. Nismo mi, ki delajo nemogočo reformo. Cesar: Pa vendar delate obstrukcijo... To je bilo rečeno z rezkim naglasom. — Z delegatom Verzeznassijem je govoril cesar o povodnji v Furlaniji in o nastali škodi, z Bennattijem pa o novi istrski železnici... V pogovoru z drugimi češkimi delegati je cesar obsojal obstrukcijo in nastopanje Čehov v parlamentu ter rekel Stranškemu, da predpogoj za rešenje ekonomskih vprašanj, katera je Str. povdarjal, je potreba spremembe političnega vedenja Čehov. Biankiniju je rekel cesar, da se povsodi ropota, na kar je odgovoril B.: „Kadar kdo trpi, vpije“.

Državni proračun. — Skupni proračun za l. 1904., predložen delegaciji, izkazuje vseh potrebščin za 374.975.389 kron, ki se deloma pokrijejo po dohodkih 6.965.471 K, čiste potrebščine znašajo torej 368.009.918 K in sicer 1.957.546 K več, nego lanskega leta. Prebitek na carinah proračunjen je na 113.273.419 K in sicer za 424.730 K višje nego l. l. Izvanredna potrebščina za vojaštvo v okupiranih deželah znaša 7.563.000 K, pokritje za to pa 80.000 K; čista potrebščina torej 7.483.000 K, t. j. 331.000 K manj, nego l. l. Naknadni krediti za l. 1903. znašajo 2.124.150 K. Za nabavo novih topov zahteva se tudi letos nadaljnih 15 milijonov kron. Med zahtevanim povišanjem potrebščin za ministerstvo vnanjih zadev je postavka 32.600 kron za ustanovitev novega konzulata v Mitrovici. Nadalje se na novo zahteva potrebščina 70.000 kron za ustanovitev konzulata v Johannesburgu, ki ima povspešavati naše trgovinske interese v Transvalu. Med povišanjem potrebščin se omenja svota 106.849 K za pomnoženje personala vojaških sodnikov in sicer za 12 mest stotnikov-avditorjev, 70 avditorskih aspirantov, katero pomnoženje zahteva namerovano izvedenje novega vojaškokenzonsko-pravnega reda. Od zadnje imenovanih mest ima se jih spopolniti dne 1. jan. 1904. 30. dne 1. maja in 1. nov. 1904. pa po 20. Za sistemiziranje mesta vojaškega atašeja v Sredcu zahteva se v proračunu 10.000 K; za povišanje dotacije za premije, odplačila in službovne doklade dobrovoljno dalje službojočim podčastnikom pa 500.000 K poviška. Med izrednimi potrebščinami za vojno mornarico je posebno omeniti: za dopolnjenje ladijevja 13 milijonov kron (387.190 kron več, nego l. l.) Od teh odpade za križar „E“, ki nadomesti vojno ladijo „Radecky“, 2.1 milijon kron; za oklopno ladijo „Nadvojvoda Karol“ 2.2 milijona kron; za oklopno

ladijo „B“, ki nadomesti ladijo „Drache“, 2.1 milijona kron; za oklopno ladijo „G“, ki nadomesti „Novaro“, 2.2 milijona kron. Za vzdrževanje, nadomeščanje in službovanje ladijevja zahteva se letos 3.999.250 K manje, nego l. l.; za topove, s katerimi se oborožiti oklopni ladiji „Nadvojvoda Karol“ in „B“, pa za 1.200.000 kron več nego l. l. Radi naprav za preskrbljevanje z vodo vojne luke v Pulji zahteva se naknadni kredit 80.000 K. Sklepni račun za l. 1901. izkazuje stroškov 374.523.169 kron in po odbitku dohodkov na carini, v znesku 118.113.345 kron, znaša čista potrebščina 256.409.824 kron. Po odbitku 2% na račun Ogrske odpada na Avstrijo 168.204.844 kron, na Ogrsko pa 83.076.783 kron.

Obsejenci v pravdi Sv. Vavlevoke posejilnice. — V torek sta se poslovila pater Drozd in Vavle Kohout v uradu dež. sod. nadsvetnika Stolle od svojih zagovornikov, dr. Dvorskega in dr. Žitka. Oba sta jokala. Kohout je s povzdignjenimi rokami prosil svojega zagovornika dr. Žitka, da naj sporoči njegovim otrokom, da naj odpuste svojemu očetu, da jim je napravil toliko sramote. Pater Drozd je ihtel zagotavljal, da ne bo preživel sedem let težke ječe. Kohout in pater Drozd sta oblečena, ker sta kaznen že nastopila, v obleko kaznjencev. Od ponedeljka imata že isto hrano, kakor navadni kaznjenci, dočim se jima je preje, dokler še nista bila obsojena, dajala na njih stroške boljše hrane. Druga dva obsojenca, Hercika in Pekeländerja so v sredo na ukaz nadsodišča začasno izpustili iz zapora.

V Reču imajo novega župana, in sicer se imenuje ta Peter Pavletić. Tako je končno vendarle v tej hrvaški občini, kjer se neopravičeno dominiral Labi, prišla do veljave hrvaška stranka s hrvaškim županom.

Srbski dečki za Makedonce. — Nečak srbskega kralja, 10 letni princ Pavel, je prevzel predsedstvo otrok, ki so se zbrali v društvo, kateremu je namen: zbirati darove za uboge Makedonce. Vsi člani tega društva so stari pod 10 let.

Uvažanje vina iz Italije na Reko in v Trst se čimdalje bolj množi. Vsak dan dohajajo cele ladje z italijanskim vinom naložene. Do novega leta, ko se odpravi vinska klavzula z Italijo, bo imela Italija pri nas vsaj 100.000 sodov vina. Od 1. novembra do 9. decembra je prišlo samo na Reko 42 parnikov z 28.081 sodi italijanskega vina.

Za konceptne uradnike v politični upravnih službi je izdal ministerski predsednik posebno naredbu, v kateri se naroča, da morajo mladi uradniki po več let služiti pri okrajnih glavarstvih, da se priuče razmeram dežele in prebivalstva.

Odpust ogrskih tretjeletnikov. — Z naredbo vojnega ministerstva se odpuste z 20. t. m. vojaki-tretjeletniki pri vseh pehotnih oddelkih, razun tistih, ki so v Bosni, Hercegovini in v južni Dalmaciji.

Odprto pismo.

Gospodu lekarničarju

K. Germanu

v Belovaru (Hrvaško.)

S pomočjo Vaše življenske esence sem popolnoma ozdravil od svoje dolgoletne bolezni, za kar se Vam tem potom najsrčneje zahvaljujem ter dajem splošno na znanje, da je Germanova življenska esenca najbolje zdravilo za bolezni v želodcu in proti hemoroidom (zlati žili).

Prosim še 6 steklenic za svojega prijatelja.

Spoštovanjem se zahvaljujem

Ante Gregorič

c. kr. poštni poduradnik.

V Trstu, dne 11. dec. 1903.

Razpis dražbe.

Razpisuje se dražba užitnine vina, mesa in piva županstva Renče za leto 1904, ki bode dne 27. t. m. v obč. pisarni ob 11. uri zjutraj. Vse podrobnosti se izve na dan dražbe.

Županstvo v Renčah,
dne 15. decembra 1903.

Pouk v citranju

daje gospodična v Semeniški ulic št. 18. III. nadstr.

Kerševani & Čuk

v Gorici

v ulici Riva Castello št. 4 (konec Raštelja.)

Priporočata slav. občinstvu iz mesta in z dežele

svoje mehanično delavnico, zalogo šivalnih strojev in dvokoles iz tovarne „Puch“ ter drugih sistemov.

Sprejemava vsako popravo in rekonstruiranje bodisi šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Vsako popravo, šivalni stroj ali dvokolo jamčiva.

Z ozirom na najino dolgoletno skušnjo, zagotavljava, da so izdelki najine zaloge najboljše vrste in trpežni, ter izvršuje vsako popravo bodisi šivalnih strojev ali dvokoles točno in dovršeno.

Posojujeva tudi dvokolesa.

Naznanilo.

D. Zalaznik, Kanfarnar, preskrbuje že več let vinskim trgovcem in gostilničarjem nakup vina in pošilja tudi malim odjemalcem naravna istrijska vina po nizki ceni.

Stvarna pojasnila brezplačno. Narodna gostilna z prenočiščem v lastni hiši nasproti postaji.

Naznanilo preselitve.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu iz mesta in z dežele, da je preselil svojo gostilno iz Gosposke ulice št. 19

v ulico Municipio št. 9.

Svojim rojakom se toplo priporočam udani

Fric Šimenc,
gostilničar.

Važno za vsakega!
Raspredaja!
Po zelo nizki ceni
gl. 3-0 se dobi
krasno garnituro s
sledječimi

Štirna jsti mi
dragoceni nakit-
ni predmeti:

1 Anker rom. žepna
ura iz nikla, znamka „System Roskopf Patent“
s 36 urnim tokom in s kazalom za sekunde,
s krasno graviranim pokrovcem, točno idoča
s 3 letnim jamčvom. — 1 ukrasna iz goldina
ali nikla oklopna paričica s privezkom. Parički
sestav. — 1 igla z ovratnico iz goldina z
imit. briljanti. — 1 par pozlačenih gumbov
za zapestnice. — Znak „Garantie“. — 1 goldin
garnitura gumbov za srajce in ovratnike, sestoj-
ječa iz 5 komadov. — 2 goldin-prstana z ukus-
nim kamnom. — 1 žepno ogledalce v šatulji.

**Teh 14 vrednostnih in krasnih
predmetov skupaj anker. rom.
uro samo za gl. 3-05 po po-
vzetju ali naprej poslanim zne-
skom pošilja trdka**

Bratje Hurviz

Izvozna hiša **KRAKOVO** Stradom. 17
(Avstr.)

Kar ne ugaja, se sprejme nazaj tekem 8
dni ter se vrne denar; vsaka izguba je za kupeca
izključena. — Bogato ilustrovan cenik vsako-
vrstnih dragocenih predmetov pošilja se zastoj
in franko. Iščajo se preprodajalci in agentje.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 - GORICA - Via Giardino 8

priloga

ristan bela
i črna vina
vjavskih,
iranskih,

briskih, dat-
matinskih in
isterških
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na
e kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56
rov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.
Cene zmerne. Postržna poština.

Veliki požar!

zamore se lahko in naglo po-
gasiti samo s

Smekalovimi

brizgalnicami

novе sestave, koje od desne
in leve strani vodo vlečejo in
mečejo. V vsakem položaju
delujoče kretanje brizgalnice
nepotrebno!

R. A. Smekal

Zagreb,

skladišče vseh gasilnih pred-
metov, brizgalnic, cavi, pasov,
sekiric, sekalk in gospodarskih
strojev.

!! 129 odlikovanj !!

G. kr. aparati za
priviligrani krojiti obleke

M. Poveraj

v Gorici, na Travniku šte. 5.

Edina civilna, vojaška in uradniška
krojačnica I. vrste.

Velika zaloga vsake vrste blaga
za obleke iz inozemskih in avstrijskih
tovaren, gotovih oblek, perila vsake
vrste, vso pripravo za vojaški stan,
nepremočljive haveloke in sobne Sa-
keje. Posebno priporočam ravnodošle
površne obleke za dame in obleke za
dečke zadnje mode.

Se priporočam slavnemu občinstvu
iz mesta in z dežele.

Cene brez vsake konkurence.

POZOR!

Kranjske salame

1 kg K 270;

prave kranjske klobase

11 parov K 2.

Razpošilja po povzetju od
5 K naprej

KAROL NOVAK,

Ljubljana. Rimska cesta št. 3.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov.
1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od
10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po
5 %. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila: na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zástavo 6 %, na menice 6 %, s 1/2 % uradnino. Glavni deleži koncem leta 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1902. (v kronah): Članov 1853 z deleži K = 129.026. — Hranilne vloge 1.479.006-70. — Posojila 1.443.030-10 — Vrednost hiš 142.643 (v resnici so vredne več). — Reservni zalog 68.050-90.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

Najlepše božično darilo

je originalni Singerjev šivalni stroj

Jednostavna uporaba! — Velika trpežnost! — Izvrši mnogo dela!

Da so postali šivalni stroji Singer & Co. tako svetovno priznani je pripisovati izvrstni kvaliteti in vspešnosti, kateri prekorigo vse podobne fabrikate. Veliko odkupovanje, najlepša priznanja na vseh razstavah in nad 50-letni obstoj tovarne ponuja največjo in popolno garancijo dobrote naših strojev.

Svetovna pariška razstava
Paris 1900
„GRAND PRIX“
Največje odlikovanje razstave.

Brezplačen pouk v šivanju kakor tudi v vsej tehniki
modernega umetnega vezenja.

Elektromotorji kot gonilna moč šivalnih strojev.

SINGER & Co. delniško društvo za šivalne stroje.

V GORICI, na TRAVNIKU št. 9.

Hôtel „pri zlatem jelenu“
v Gorici.

Otvorjena je poleg velikega in poleg
steklenega salona tudi

točarna

(Schwemme) tam, kjer je bila prej točarna
in kuhinja. — Cena jedilom in vinu
je tu za 10% nižja.

Točijo se izborna domača in tuja vina.
— Pivo poleg običajnega še pravo pil-
zenjsko „prazdroj“ iz meščanskega pi-
pivarja.

Zahtevajte

moj ilustrovani cenik z več kakor
500 podobami od ur, zlatih, sre-
brnih in muzikalčnih predmetov,
katerega pošilja zastonj in poštnino
presto

Hanns Konrad,

tvornica ur in eksportna hiša
Most št. 248. — (Češko).

Odlikovana krojaška delavnica

Ant. Krušič

v Gorici, tekališče Josipa Verdi 28.

Priporoča se slavnemu občinstvu v mestu in na
deželi. Ima bogato zalogo
vsakovrstnega blaga za
vse letne čase in vsak
stan. Gotove obleke last-
nega izdelka kakor tudi
površne sukne itd. Cene
zmerne. — Ravno kar mi
je dospelo sveže razno-
vrstno blago za nastopno
jesensko in zimsko sezono

Izdelke iz lastnega blaga jamčim!
Ob enem naznanjam slavni občin-
stvu, da sem preselil svojo krojaško
delavnico in prodajalnico v ravno isto
ulico pod šte. 33 t. j. nasproti dose-
danjim mojim prostorom in nasproti
novemu stavbišču „Trgovskega doma“.

Najprimirnejše

novoletno darilo!

Prodam 12 parov pravih harških
kanarčkov lastne vzgoje, najplemenitejše
pasme, kateri zvrzolgijo tudi pri luči. Cena
10 gl. parček; dalje oddam pod tvorniško
ceno 5 zvonofonov najnovjše kon-
strukcije, ki izvajajo popolnoma naravne
glasove kakor: godbo na vsa godala, petje,
zvonjenje govore itd. itd.

Ant. Jerkič, fotograf

Gorica.

Eksport **Mizarska zadruga** Eksport

v Gorici - Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo

naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva

vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Zastop-
stvo v Spiljetu ter Orijentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

SLAVIJA

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vsakezi slevanske-narodne uprave.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši
Gospodskih ulicah šte. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine
proti požarnim škodam po najnižjih
cenah. Škode cenjuje takoj in naj-
kulantneje. Uživa najboljši sloves,
koder postuje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne
podpore v narodne in občnokoristne
namene.

Gorica

Corso Giuseppe Verdi 38

J. MEDVED

Gorica

Corso Giuseppe Verdi 38

priporoča svojo na novo založeno zalogo

zgotovljenih oblek za gospode, dečke, dame in otroke,

srjae, kravat in dežnikov

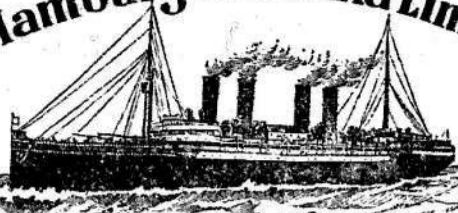
Stalne cene.

Velika izbira preprog in zaves.

Točna postrežba.

Hamburg-Amerika Linie

Največje najstareje parobrodno društvo na svetu.

Njega parobrodje obsega 280 velikanskih parnikov.

v Ameriko zanesljivo v 6 dnevih
direktna najhitrejša prekomorska vožnja z brzoparniki iz **Hamburga v Novi York** ali pa v **Halifax**.

Brezplačna vsakovrstna pojasnila daje od visoke vlade potrjeni zastopnik: **Hamburg-Amerika Linie**
Fr. Seunig v Ljubljani
Dunajska-cesta št. 31 poleg velike mitnice ali šrance.

Pojasnilo!

Večkrat pohvaljene ure Anker Remontir Sistem Roskopf iz niklja, kupuje že dolgo let večina mojih odjemalcev, posebno poljedelci, uradniki, žandarmerijski, finančni in železniški uslužbenci ter so z njimi popolnoma zadovoljni. — Razpošiljam svoje ure pristno ameriškega sistema

Direktno razposlana gl. 2-50

Roskopf Patent Anker-Remont. št. 99

(kot službena ura vsega priporočila vredna) z emajlirano tablico s številkami ter s fino politiranim in dobro zapirajočim pokrovom, s pozlačenimi kazalci, točno regulirana, teže 36 ur, 3-letno pisмено jamstvo, direktno razposlana na privatne odjemalce: 1 komad gl. 2-50; 3 kom. gl. 7; 6 kom. gl. 13-50. Poleg verižica iz niklja z lepim kompasovim privezkom vsak komad 30 kr. Razpošiljam proti povzetju ali naprej poslanim zneskom ter vrnem denar, ako ura ne dopada, ali ako prav ne deluje. — Bolj solidnega trgovskega ravnanja ne more nikdo zahtevati.

HANNS KONRAD

Prva tovarna z urami — Most (Brux) št. 617 (Češko).

Č. kr. zaprisežen sodnijski cenilec. Moja tvrdka je bila odlikovana s č. kr. avstr. državnim orlom, z zlatimi in srebrnimi razstavnimi kolajzami ter z več nego 10.000 priznalmimi pismi, došlih s celoga sveta. Moja tvrdka je kot izvozna tvrdka v tej stroki neprekosljiva, največja in najstarejša ter izvaža v vse dele sveta. Ustanovljena l. 1887. Ilustrovan cenik ur, zlatoga in srebrnega blaga se razpošilja na zahtevo zastoj in franko.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladničar v Gorici na Koru št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupačiče nirmarškega in drobnega blaga ter tkanin, proje in stitij.

POTREBŠČINE
za pisarnice, kadilce in popotnike.
Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE
za krojače in čoulnarje.
Svetilnice. — Rožni veneli. — Mašne knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.
Posebnost:
Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce pejmih in v trgovih ter na deželi. 2 35-8

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke z Majdičevega mlina v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače, n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Sens), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo mlo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po mernih cenah.

Naznanjam, da imam odslej v prodaj dober vinski špirt za žgati ter lahko postrežem svojim cenj. odjemalcem s prav zmernimi cenami Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trgovec v Semeniški ulici št. 1

v lastni hiši kjer je Trgovska obrtna zadruga.

Zajetna znamka: SIDRO.

LINIMENT. CAPSICI COMPUS.

iz Richterjeve lekarnice v Pragi

priporočano kot izvrstno bol nblajujoče mazilo; za ceno 80 h, kron 1-40 in 2 kroni se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to splešno priljubljeno domače zdravilno sredstvo vedno le v orig. steklenicah z našo zaščitno znamko s „SIDRO“ namreč, iz RICHTERJEVE lekarnice in vzame kot originalni izdelek le tako steklenico, ki je prevedena s to zaščitno znamko

Richterjeva lekarnica „pri zlatem levu“ v PRAGI, Elizabethgasse št. 5.
Dobi se v lekarni „Pri Zvalčarju“ Robert Kastner, Talmic.

J. Zornik Gorica, Gosposka ulica šte. 7.

Priporoča tople sorojakom svojo zalogo modnega blaga:

Za dame:

Krasne okraske za obleke, trakove, svilne zadnje novosti za bluze, pajčolane, pasove, predpasnice, rokavice, nogavice, dežnike, svinčnike, bluze, čevlje, vse potrebščine za obleke, kakor: podloge, sukanec, svilo, gumbe, vezenja, zaponke itd.

Za gospode:

Raznovrstno belo in barvano perilo najbolj vrste, jopice za hribolazce, kolesarje, veslarje; zadnje novosti ovratnic, ovratnikov, zapestnic, nogavic, rokavic, hlačnikov, čepic, čevljev, dežnikov itd.

Opozorja

prečastite dame, na svojo veliko zalogo obče priznane najboljih modercev vsake cene.

Za birmance

in otroke: rokavice, nogavice, pajčolane vsake vrste, obleke, čepice, razno perilo.

Za slavnosti

in druge veselice; vsakovrstne narodne trakove, kojim preskrbi na zahtevo vsakovrstne napise.

Cene brez vsake konkurence.

!!! Pozor !!!

Vsem, kateri bolehaljo na želodcu in težkej prebavi, daje gotovo pomoč in povrača zrušeno zdravje

jedino pristna

Germanova zdravilna življenjska esenca,

katera je nenadkriljivo sredstvo in deluje z največjim uspehom pri vseh žel. dñnih boleznih, kakor: slaba prebava, pomanjkanje teka, želodčna oteklina, napihovanje, podrigovanje, zgaga, zlatenica, omotica, glavobol, krč itd. Germanova zdravilna življenjska esenca pomaga proti jeternim in sleznim boleznim, proti hemorojdam, čisti pokvarjeno kri in izločuje vse nečiste sokove iz krvi.

Germanova zdravilna življenjska esenca odganja zastale vetrove in neznozne gliste, a onim, kateri povrača izgubljeni tek in voljo do jedi, donša mnogo za okrepljenje telesa!

Germanova zdravilna življenjska esenca pomagala je že več ljudem, kateri so jako veliko potrošili za razna zdravila brez uspeha, kateri se pomo i niti več nadjali niso. Germanova zdravilna življenjska esenca pripravlja se iz blagodelujočih, povsem neškodljivih rastlinskih sokov, je jako prjetnega okusa, tako da ga lahko uživajo tudi občutljive osebe, žene in otroci, kateri drugih zdravil jemati ne morejo.

Cena steklenici 1 K 40 vin., s postjo se ne pošilja menj nego 2 steklenici, za vozni list in odpravo 40 vin. več, in to samo po povzetju ali v naprej doposlanem znesku.

Glavna zaloga kamor naj se vse naročbe naslovljajo

Lekarna „pri črnem orlu“ K. German v Belovaru, Hrvaško.

Znamenje pristnosti ima vsak zavitek tiskano ime tvrdke Ljeka na „k črnem orlu“ K. Germana v Belovaru. Zato išči izključno pravo Germanovo zdravilno življenjsko esenco, in ako se ti ponuja druga, navadno boljja ali ravno tako dobra, ne vzemi jo, ako jo tam ne dobiš — naroči po pošti.

Christofle & C. ie

c. in kr. dvorni založniki

Heinrichhof Dunaj I. Opern Ring 5.

Težko posrebrnjeno namizno orodje in posodje vseh vrst (žlice, vilice, noži itd.)

Priporočani najboljši izdelki izredne trpežnosti.

Največja izbira najlepših modelov.

Ilustrovan cenik na zahtevanje.

Vsi Christoflovi izdelki imajo v jamstvo svoje izvirnosti vtisneno gornjo varnostno znamko in ime Christofle.

Ohranitev zdravega želodca

obstoji glavno v ohranitvi, v pospeševanju in uravnavi prebavljanja in odstranjenju nadležne zaprtosti. Skušeno, iz najboljših in uspešnih zdravilskih zelišč skrbno pripravljeno, tek vzbujajoče, prebavljanje pospešujoče in lahko odvajajoče d mače sredstvo, ki ozdravi znane posledice nezmernosti, pogreške v dieti, prehlajenja in nadležno zaprtost, kakor zgaga, napenjanje preobilno kisline in lajša krčevite bolezni je zdravnik Ross balzam za želodec iz lekarnice B. Fragner v Pragi.

Svarilo Vsi deli omota imajo postavno deponirano varstveno znamko.

Glavna zaloga: lekarna **B. Fragner**, c. kr. dvorni založnik

Pri črnem orlu*, Praga Mala strana na voglu Spornrove ulice č. 203.

Razpošilja se vsak dan. Proti naprej poslanem znesku K 256 se pošlje velika steklenica in za K 1-50 majbna steklenica franko na vse postaje avstro-ogerske monarhije. Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.

V Gorici v lekarnah: Cristofolletti, Gllubich, Pontoni in Gironeoli.

Prva kranjska z vodno silo na turbino delujoča tovarna stolov Fran Švigelj

na Bregu, p. Borovnica, Kranjsko priporoča sl. občinstvu, prečast. duhovščini, imeteljem in predstojnikom zavodov in šol, krečmarjem in kavarnarjem, ravnateljstvom uradov, gg. brivcem itd. natančno in trpežno izdelane stole, fotelja, vrtno stole, gugalnike, naslonjače itd. itd.

Blago je izdelano iz trdega, izbranega lesa, poljubno likano ali v naravni barvi imitirano.

Največja izbira stolov, naslonjačev in gugalnikov iz trstovine.

Na željo pošlje tvrdka najnovejše obsirne cenike z rad 80 slikami, iz katerih je razvidna oblika blaga in cene, zastoj in franko.

Naročevalcem na debelo se dovoli znaten popust.